

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

17. ŘÍJNA 2021

Z obsahu:

Nebezpečí Zákona
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. srpna 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Voršila
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (72)
- strana 5 -

**Mezinárodní eucharistický
kongres 2021 - setkání
s Ježíšem v Budapešti**
Václav Kašík
- strana 6 -

**„Eucharistii bychom nikdy
neměli přijímat nedůstojně“**
- strana 7 -

„Jsem pšenící Boží“
Alfons Zimmer
- strana 8 -

Dar uzdravení
- strana 9 -

**Zachráněn před spálením
v krematoriu**
P. Paul-H. Schmidt
- strana 10 -

**Polští svatí a blahoslavení
Čestné strážce Nejsvětějšího
Srdce Pána Ježíše**
- strana 12 -

Hans Memling (kolem 1433- 1494): Svatá Voršila

Nebezpečí Zákona

Katecheze papeže Františka při generální audienci
25. srpna 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Když však přišel Petr do Antiochie, přímo jsem proti němu vystoupil, protože si zasloužil výtku. Než totiž přišli jistí lidé z Jakubova okolí, jidal společně s pohanokřesťany. Ale když přišli, začal se stranit a odlučovat, protože měl obavy z oněch židokřesťanů. A s ním se začali tak neupřímně chovat i ostatní židokřesťané, takže dokonce i Barnabáš byl stržen tou jejich neupřímností.

Když jsem však viděl, že jejich jednání není ve shodě s pravdou evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: »Ty jsi žid, a přesto žiješ jako křesťané z pohanství, a ne ze židovství. Jak tedy můžeš nutit pohany, aby zachovávali židovské zvyky?« (Gal 2,11-14)

Bratři a sestry, dobrý den!

List Galaťanům uvádí poměrně překvapivou skutečnost. Jak jsme slyšeli, Pavel říká, že Kéfovi, tedy Petrovi, před antiochijskou obcí vyčítal, že se nechová dobře. Co se stalo tak vážného, že Pavel musel Petra oslovit tak ostrými slovy? Možná Pavel zašel příliš daleko a nechal se příliš strhnout svou povahou, aniž by se uměl krotit? Uvidíme, že tomu tak není, ale že se opět jedná o vztah mezi Zákonem a svobodou. A k tomu se musíme mnohokrát vracet.

Pokračování na str. 13

Ježíšovu otázku z dnešního evangelia „Co chcete, abych pro vás udělal?“ bychom mohli s ohledem na texty tohoto čísla Světla poněkud poupravit: „Co ode mne očekáváte?“ A jako doplňující, ryze osobní otázku si položit: „Co jsi ty, Pavle, Jano..., ochotný, ochotná pro naplnění onoho očekávání podstoupit?“ Troufám si tvrdit, že tato poslední, třetí otázka je závažnější než ony dvě předchozí, ačkoliv bez správné odpovědi na ně se může lidská snaha o naplnění onoho očekávání minout kladným účinkem, když cíl - očekávání - není ve shodě s Boží vůlí, s věčnou Pravdou, kterou je Trojjediný Bůh sám. Zkusme se nad tím trochu zamyslet.

Jakoby o apoštolech Jakobovi a Janovi hovořil Pán Ježíš i k Alici Lenczewské (str. 5), když varuje před lichým očekáváním pozemských úspěchů a výsad, které by měl Mesiáš zajistit. Oni sice žádali o postavení v nebeském království čili na věčnosti, avšak v tomto případě bylo jejich smýšlení stále v zajetí pozemskosti. Možná kdyby jim pak Pán Ježíš položil i onu druhou otázku a byla by zaznamenána odpověď na ni, viděli bychom, jak si rázem oba apoštolové uvědomili svůj omyl: jistě neočekávali nic pozemského, ale především vykoupení své duše a věčnou slávu v nebi. A to je to, oč tu běží - řečeno s Hamletem. Je třeba dávat velký pozor na to, abychom ve svých představách o Mesiáši neodmítli pravého Boha... To je tedy základ - vědět, co mám od pravého Mesiáše očekávat.

Editorial

Nelze stavět na špatných základech, chceme-li zajistit, aby se stavba nezhroutila. A proto nelze dosáhnout věčného dobra, aniž by člověk pochopil a přijal jako pravdu to, že Ježíš Kristus, Mesiáš je především Vykupitelem, Dárce spásy. Všechno ostatní bude sice přidáno, ale nejprve je potřeba hledat Boží království. (srov. Mt 6,33) Kdo toto pochopí, může si položit i třetí nastolenou otázku. Škála správných odpovědí je obrovská, a přesto by všechny měly mít jedno společné, vycházející ze zmíněného základu: „Jsem ochoten podstoupit vše, co si bude Pán Bůh přát, co prospěje mé duši k věčné spáse. A jsem si vědom toho, jak velikou úctu si Pán Bůh zaslouží za veliké dílo lásky, s nímž člověka vždy zahrnoval a neustále zahrnuje i dnes.“ Tak to pocítovali všichni svědkové víry, mezi nimiž zvláštním způsobem vynikají mučedníci - kupříkladu sv. Voršila a její družky (str. 4), či sv. Ignác z Antiochie (str. 8).

Pokud jde o úctu, kterou si Trojjediný Bůh zaslouží, tak ta je viditelným způsobem nesporně vyjádřena v projevech úcty k Eucharistii. (str. 7) Proti tomu ten, kdo přijímá Eucharistii ve stavu těžkého hříchu, nejenže v nelásce dává najevo Pánu Bohu, jak mu pramálo na přijetí nejvyšší oběti záleží, ale navíc uvádí svoji duši do hlubších temnot otroctví hříchu - ďáblu, a tak

znesnadňuje, ba i znemožňuje návrat své duše do Otcovy milující náruče. Konečně, dovedeme si jistě představit, jak by to vypadalo, kdyby nějaký člověk v roztrhaných šatech, s ústy plných neslušných slov, ale s neovladatelnou touhou a schopností stáhnout veškerou pozornost na sebe vstoupil na svatební hostinu či na veřejný banket. Asi by byl velmi brzy vyobcován z dané společnosti... Ano, děti tohoto světa jsou někdy prozíravější než my křesťané, kteří jsme uvěřili v jediného Pána veškerenstva. (srov. Lk 16,8) A proto se i my musíme ptát spolu s účastníky nedávného Mezinárodního eucharistického kongresu v Budapešti: „Čím je Eucharistie pro mne?“ (str. 6) A z lásky domysleme: „Kým je pro mne ten, kdo je živý přítomen v Eucharistii?“

Svatým životem odpověděl Josef Fimbel (str. 10-11) - svědek víry hodný rozjímání v měsíci Panny Marie. Jeho důvěra v Matku, kterou Pán Ježíš na kříži dal Janovi a všem lidem, září před očima pozorovatele oslnujícím jasnem. U něho zcela platí proslulé „Skrze Marii k Ježíši“. Je pozoruhodné, kolik jen najdeme podobných synů a dcer Panny Marie dosvědčujících, že mariánská úcta má svůj zásadní význam pro spásu lidských duší a přináší zároveň i dobra pozemská. Prosme Pannu Marii, aby nás vzala za ruku a nechme se vést za očekávaným, pravým Mesiášem...

Daniel Dehner

Otevři 10. kapitolu Markova evangelia a připoj se k Ježíšově družině. Všimni si napjaté atmosféry, která tu panuje. Učedníci jsou zaraženi z Pánova neobvyklého chování. Jako by ho neviditelná síla táhla vzhůru do Jeruzaléma, tak spěchá napřed, že apoštoly nechává za sebou. Jejich bázeň mu však nezůstává skryta, a proto si je bere stranou, aby jim podal vysvětlení svého spěchu: *Jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán..., odsoudí ho k smrti, ... budou se mu posmívat, plivat na něj, zbičují ho a zabijí, ale po třech dnech vstane.*⁽¹⁾

Pán předpovídá potření a nejpodrobněji své nadcházející utrpení, ale ani tentokrát nenachází u svých nejbližších porozumění. Jako by jeho slova ani nevnímali. Sebeláska dokáže být tak neodbytná, že ji nezapláší ani Ježíšova bezprostřední přítomnost. I v Pánově společnosti můžeš zůstat tak zahleděn sám do sebe, že zapomeš vnímat svého Pána a naslouchat tomu, co k tobě mluví. Jan a Jakub ho neposlouchají, protože s nedočkavostí čekají, až domluví, aby mohli přednést svou zvláštní žádost. *Chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě žádáme.* Máme teď svůj plán, své představy. Potřebujeme, abys nám přednostně zajistil přede všemi ostatními privilegované postavení.

Nevíte, oč žádáte. Toužíte po tom, co vám vnukla vaše samolibost. Nejde vám o moji blízkost, ale o osobní pozici a o slávu. Myslet na sebe není cesta, jak se přiblížit k Pánu. Jemu je nejbližší nikoliv ten, kdo se tlačí na nejčestnější místo, ale ten, kdo je mu nejpodobnější, kdo jako On zapomíná na sebe, aby nezištně sloužil druhým.

Ostatní apoštolové jsou jednáním svých druhů pobouřeni. Ale proč? Cítí se zaskočení a poškození. Hněvají se na ně, že je předběhli nekolegiálně v tom, o čem sami ve skrytu duše přemýšlejí. Ti dva bratři neberou ohled na ostatní, ale chtějí si zajistit výhody a přednost jen sami pro sebe.

Oceň Pánovu shovívavost a trpělivost. Opravdu nevědí, oč žádají. Nikomu z nich nevyčítá jeho ješitnost a touhu po slávě. Cesta k pravé slávě paradoxně nevede

směrem vzhůru, a tím spíše ne na úkor druhých. Ježíšova cesta ke slávě, jak o ní právě před chvílí zcela jasně a nepokrytě mluvil, směřuje dolů, do propasti utrpení, ponížení a smrti podstoupené ve službě lásky těm, kteří potřebují osvobození.

Ježíš se proslaví tím, že bude obtížen vinami všech lidí a dá za ně svůj život jako výkupné.

Začni svou cestu ke své slávě především tím, že uznáš pokorně

své vlastní viny. Zatím ses spíše ospravedlňoval sám před sebou i druhými. Cítíš se dotčen i oprávněnou výtkou, což teprve nespravedlivou! Přestaň přemýšlet, kde ti bylo ukřivděno, kde postrádáš zasloužené uznání a očekávanou pozici, a zaměř svou pozornost jiným směrem: nauč se dívat se kolem sebe pohledem, který vyhledává, komu bys mohl posloužit. Po vzoru svého Pána proměň svůj život v ustavičnou službu. Každému, i tomu nejvšednějšímu úkonu své každodenní práce můžeš dát nový, nanejvýš vznešený a posvěcený smysl: proměň jej na skutek služby druhým. I když to budou zdánlivě jen maličkosti, jejich velikost spočívá v trpělivé vytrvalosti. To je to nejčestnější místo po Ježíšově boku, které je pro tebe vždy připraveno a ze kterého tě nikdo nevytlačí.

Ti, kdo svou slávu postavili na tom, že *panují nad druhými a utlačují je*, si žárlivě střeží svůj monopol a své postavení, aby je nikdo nepředstihl a nikdo nezastínil. Tvůj Pán dělá zcela opačnou politiku: neskrývá své tajemství, každému ukazuje a dává k dispozici svůj *křest* a svůj *kalich*. Jestliže pociťuješ touhu vyznamenat se, udělej to jako On: proslav se svou pokorou a poslušností a radostnou obětavostí, o které nemusíš svádět boj s žádnou konkurencí, nýbrž jen sám se sebou a svým sobectvím.

Poklekni před Pánem a děkuj mu z celého srdce, že ti nabízí nejen svůj příklad, ale i možnost následovat ho po jeho cestě ke slávě. Děkuj *Hospodinovu Služebníkovi*, že se stává i tvým Služebníkem, a ujisti ho o své ochotě naučit se jeho služebnosti. On dokáže ocenit tuto ochotu, protože ví ze své vlastní zkušenosti, že to pro tebe nebude vždy lehké. Ale neboj se, *jeho oko bdí nad těmi, kdo doufají v jeho milost*⁽²⁾.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 53,10-11

Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého Služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasýtí se svým poznáním. Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

2. čtení – Žid 4,14-16

Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držme svého vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

Evangelium – Mk 10,35-45

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“ Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“ Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ale Je-

Dokončení na str. 4

Za planou radost, kterou mají mocní z toho, že panují nad druhými, musí platit stálým strachem o vlastní postavení. Možná, že ti nebude vždy po chuti, že máš posluhovat těm druhým, ale poznáš, že už zde na zemi ti bude odměnou pocit netušené vnitřní svobody a navíc umocněná hluboká radost z té radosti, jakou tvá služba potěšila ty, kteří ji dosud marně hledali, tím spíše, když se postaráš, aby tě o tvou pokornou a samozřejmou službu nemuseli prosit a necítili se poníženi tím, že ti mají projevovat vděčnost.

Můj Ježíši, vyznávám, že *tvoje slovo je správné, spolehlivé je celé tvoje dílo*. Půjdu za tebou, protože vím, že *máš soucit s mými slabostmi a že u tebe najdu milost, kdykoliv ji potřebuji*.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mk 10,33n; ⁽²⁾ Ž 33,18.

Svatá Voršila

Zejména ve středověku patřila k nejoblíbenějším světicím. Jejím jménem zaštitila jiná svěťice v 16. století ženskou kongregaci. Svátá Voršila, známá též jako svatá Uršula, zahynula mučednickou smrtí při obraně své čistoty. V době, kdy bývají panenství či věrnost zostuzovány a vysmívány, její vzor i přímluva jsou nám více než kdy jindy zapotřebí.

A bychom se seznámili s životním příběhem sv. Voršily, musíme se vrátit o šestnáct století nazpět do doby, kdy křesťanství ještě zdaleka nedominovalo a kdy se psaly poslední kapitoly druhdy mocné Římské říše.

Voršila byla dcerou jednoho z králů vládnoucích v tehdejší římské provincii, a to v Británii. S největší pravděpodobností to byl křesťan, protože jeho dcera pravou víru vyznávala velmi poctivě a nejsou žádné zprávy o tom, že by jí ve víře bránil. Někdy v době dospívání složila slib celoživotního panenství jako nevěsta Kristova. Zahleděl se však do ní jeden z velmožů, udává se přitom jméno Aetherius, jenž se o ni neúnavně ucházel. Voršila zůstávala k jeho prosbám netečná, až nakonec (s největší pravděpodobností i na naléhání svého otce) svolila pod podmínkou, že Aetherius přijme křest a dá jí tříletou lhůtu k tomu, aby se mohla vypravit do Říma navštívit tam hroby mučedníků, zejména knížat apoštolských, tj. sv. Petra a Pavla. Urozený nápadník s oběma jejími podmínkami souhlasil, načež se spanilá princezna vypravila se svými družkami do Věčného města. Cestou se zastavily v Kolíně nad Rýnem.

Na tomto místě textu se zastavím také já, abych zmínil, že existuje ještě jiné podání úvodního dějství Voršilina životního dramatu. Odvíjí se od historických souvislostí. Flavius Valerius Maximus, velitel římských legií, se vzbouřil a prohlásil se císařem. Následně svým věrným rozdělával území, která si nárokoval. Jedním z oddaných byl i Aetherius, obdržel rozsáhlé pozemky v dnešní francouzské Bretani. Protože původní obyvatelstvo bylo dílem pobito, dílem vyhnáno či samo zemí opustilo, bylo nutno tyto končiny zalidnit. Proto Aetherius vysílal na své državy početné zástupy, mj. i Voršilu s jedenácti dívkami, údajně zaslíbenými jeho nejvěrnějším spolubojovníkům. Zuřivá bouře však Voršilinu loď zahna-

la až k ústí Rýna a odtud až do Kolína. A od této chvíle se už obě verze víceméně shodují.

Kolín nad Rýnem obléhali Hunové. Tento kočovný národ z východoasijských stepí přitáhl ze své domoviny až na západ Evropy a provázely jej hrůzostrašné legendy, které sami přižívovali svou do té doby nevidanou krutostí. Ne nadarmo se jejich nejslavnějším vojevůdci Attilovi v křesťanském světě přezdívalo *Flagellum Dei*, tj. *Bič Boží*. A právě této bezuzdné hordě padla Voršila i celý její doprovod do rukou.

Hunové je všechny povraždili, podle všeho dost brutálním způsobem. Mezi nimi i jedenáct jejích družek, které měla Voršila obrátit na křesťanskou víru. Naživu ponechali právě jen krásnou Voršilu, kterou si vyhlídl sám náčelník Hunů do svého harému. Jelikož ho však Voršila rezolutně odmítla, nechal ji hunský vojevůdce zabít – Voršilin život ukončil šíp z luku.

Pokud bychom věřili této verzi, stalo se tak někdy kolem roku 450 a oním zhrzeným vojevůdcem by byl sám *Bič Boží* Attila, pokud bychom brali v potaz verzi starší, proběhly by tyto události kolem roku 383, kdy zuřily boje mezi Maximem a císařem Graciánem.

Později se rozšířila legenda, že spolu s Voršilou zahynulo tehdy v Kolíně nad Rýnem 11 000 panen. Teorii, jak tento omyl vznikl, je povícero. Jedna z nich hovoří např. o chybném čtení liter „XIMV“ jako zkratky JEDENÁCT TISÍC PANEN, namísto JEDENÁCT MUČEDNIC PANEN (slovo „mučedník“ – „martyr“ začíná v latinském jazyce na „m“ stejně jako číslovka „tisíc“ – „mille“). O podobných omylech v přepisu či čtení záznamů o této tragédii hovoří i jiné výklady.

Určitě tomu nadsazenému počtu pomohlo i pozdější (v roce 1155) nalezení obrovského množství kostí se zjevnými známkami násilné smrti, které byly prohlášeny za kosterní pozůstatky Voršily a jejích družek. Nejen proto se stala Voršila nesmírně populární svěťice, dokonce v breviářovém officiu se nachází tato skupina nejpozději už od 8. století. Stavěly se četné jí zasvěcené kostely a kaple, stala se dokonce patronkou pařížské Sorbonny, univerzit ve Vídni a v portugalské Coimbre.

V České republice pak najdeme chrám zasvěcený této svěťice-mučednici v Praze na Novém Městě, v Chlumci nad Cidlinou, v Kynšperku nad Ohří či v jihočeském Újezdci, v Křemži stojí její kaple; v Olomouci a v Praze jsou činné základní školy, jež ve svém názvu nesou její jméno.

V roce 1535 svěťice zvolila sv. Anděla Merici za patronku nově založené ženské kongregace, známé jako voršilkyně či uršulinky. Ty v České republice působí ve třech komunitách, a sice v Praze, Jičíně pod Jedlovou a v Olomouci. Ve světě je na 800 činných komunit sester sv. Voršily.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

žiš jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“ Oni mu odpověděli: „Můžeme!“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana.

Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (72)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Pátek 2. 2. 1990, 13:25 h.

Slavnost Obětování Páně

Pokud kdokoliv očekává, že mu přinesu možnost úspěchu a výsad na tomto světě, ať dává pozor, aby se nezmylil tak, jak se zmylil Izrael očekávající Mesiáše přinášejíciho mu triumfování a pozemskou moc.

A ať dává pozor, aby neodmítl pravého Boha, čekaje jako Izraelité na boha zrozeného z nečistoty vlastního srdce. Amen!

Čtvrtek 6. 4. 1993, 19:30 h.

Zelený čtvrtek

Svatý se pozná podle toho, že se všeho dotýká jako Svaté Hostie. Pohan podle toho, že se Svaté Hostie dotýká jako každé jiné věci.

Neděle 19. 12. 1993, 20 h.

Čas utíká. Pohled, kolik ho minulo ve tvém životě nenávratně... a neplodně, ačkoliv bylo tolik shonu kolem tebe samé, mezi jinými. Dítě Moje, kde jsi? Proč Mě zanecháváš samotného ve své duši, proč stále ode Mne utíkáš ven?

Čas utíká a je ho stále méně, a je skutečně třeba všechno zanechat a začít tu jedinou pouť, kterou máš konat a vykonávat každodenně: pouť do hlubin své vlastní duše, abys v ní našla Snoubence, po kterém přeče tak dlouho a tak velice toužíš.

Mé dítě, slova, která jsem řekl tobě, jsem řekl i jiným. Slova ponechej. Poddej se touze. V ní je obsaženo Moje volání. Jdi za ní k nekonečné hlubině, jaká je otevřená ve tvé duši. Tam je věčný plamen, který jsem zapálil, dává ti bytí z Mého Bytí.

Vydej se tou jedinou cestou, která bude trvat věčně – s tvým Snoubencem. Ať se tvé srdce koupá v slzách lásky, obdivu.

Vnější vrstva tvé duše i tvoje tělo budou bolet, a to bude tvá oběť položená na oltáři lásky – kterou toužíš přinést. Není návratu. Přejdeš a všechno to ponecháš. Ztratí se vše v chvění srdce pod Mým dotekem.

Tvá jediná pouť do Svaté Země⁽¹⁾ ve tvé duši začala a trvá: mystérium setkání.

Pondělí 20. 12. 1993, 9 h.

Všechno na tomto světě je svaté kromě lidí, kteří Mne a Moje právo odmítli. Celý svět je svatyní Boha a je místem setkání se Mnou. A každá chvíle je neustávající bohoslužbou – časem modlitby srdce a vzdávání chvály Bohu.

Proč zdi svatyně dělí tvůj život na čas a prostor zasvěcený Bohu a na čas a prostor, kde Boha nevnímáš a na Mne nepamatuješ?

Tvoje malá každodennost a banální činnosti mohou být též svaté a mohou posvěcovat současnost.

A obyčejná místa, kde jsi, se mohou stát svatyní, jestliže v nich bude trvat mystérium setkání tvé duše se Mnou.

Malá každodennost a šedivost okolí, i tvoje běžné činnosti se mohou stát velkými díly, svatými činy budoucími království lásky.

Království lásky vzniká z malých věcí, jejichž velikost vnímají jen oči a srdce pokorné – to znamená skutečně svaté.

Nečekej na čas, na situaci, až budeš moci konat velké činy. Neuděláš nic, jestliže je nevykonáš teď, jestliže nezvládneš hrdinství lásky a svatosti v šeru života a každodenních událostí: v setkání s dítětem, s kolemjdoucím, se sousedem.

V Nazaretě mystérium setkání trvalo hodně let, než z něj vyšel Bůh, aby vyjevil Svě dílo.

Sobota 6. 5. 1995

† Přicházíte ke Mně skrytému ve tvé duši a přebývejte ve Mně, neboť jenom zde najdete utišení srdce. Jenom zde tvá touha bude nacházet nasycení.

Není pro tebe života mimo Mne. Na světě není nic, co by mohlo uspokojit tvůj hlad po lásce. A krása přírody je přeče voláním Mé lásky po tvé lásce.

Úterý 9. 3. 1999

† Já tě zachraňuji stále. To, co bylo dokonáno na Golgotě pře dvěma tisíci lety,

bylo a je znamením toho, co trvá ustavičně, protože existuje mimo čas, jakému podléháš ty jako člověk žijící na zemi.

Já jsem vaším nepřestávajícím a věčným Vykoupením. Neustále vás vytrhávám satanovi a odevzdávám Otci, nakolik Mi to umožňuje vaše svobodná vůle.

Čtvrtek 23. 5. 2002

† Život na zemi je přípravou na věčný život a zároveň svobodnou volbou jakosti tohoto života ve sjednocení s Bohem, nebo se satanem.

Já používám lásku a pravdu, protože jimi jsem a vedu k jednotě. Můj nepřítel užívá nenávisti a lži, které jsou podstatou jeho existence, a vede ke katastrofě.

A proto je třeba obléci se do plné duchovní zbroje, o které mluví sv. Pavel (srov. Ef 6,10–18), a odmítnout všechno, co jen trochu připomíná zlo.

Čtvrtek 8. 5. 2003

† Lidský život musí probíhat ve dvou rovinách: v té materiální – dočasné, kterou musíš přetrvat v daném čase, a v té skutečné, která je jistotou tvého bytí v Bohu a která je tvým skutečným životem a ze které všechno vychází.

Pokud se člověk odtrhává od zdroje své existence, je zmitán a opovrhován sám sebou, druhými lidmi, ale především duchovními mocnostmi zla.

Jeho činy, rovněž ty takzvané dobré, nemají hodnotu, když jsou bez základu, kterým je Bůh – jediný Dárce dobra.

A je lepší – jak řekla svatá Tereza – v lásce Boží zvednout nitku, než bez spojení s Bohem vystavět katedrálu.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Alice dvakrát putovala do Svaté země.

Mezinárodní eucharistický kongres 2021 – setkání s Ježíšem v Budapešti

Svědectví přímého účastníka

Pátek 10. 9. 2021

Stovka poutníků z České republiky se s poutním centrem Biskupství královéhradeckého a cestovní kanceláři Avetour vydala v pátek 10. 9. 2021 na Mezinárodní eucharistický kongres v Budapešti. Po příjezdu do Budapešti následovala česká mše svatá v kostele sv. Alžběty Uherské. Mši svatě předsedal královéhradecký biskup a delegát pro eucharistické kongresy Mons. Jan Vokál. Poutníky také přivítal J. Em. Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český.

Sobota 11. 9. 2021

V sobotu se poutníci z České republiky v rámci víkendového programu vydali v Budapešti na setkání rodin na Margaret Island a na historickou prohlídku města včetně baziliky sv. Štěpána. V odpoledních hodinách následovala mše svatá před budovou parlamentu, kterou vedl maďarský kardinál Péter Erdő. Po slavnostní mši svaté bylo zahájeno eucharistické procesí se svícemi. Na vozidle ozdobeném květinami byla usazena monstrance s Eucharistií a za ní následoval eucharistický průvod s kardinály, biskupy, kněžími, dalšími osobami zasvěceného života, zastupiteli politického dění, s vojáky, skauty a Božím lidem. Celé eucharistické procesí procházelo Budapešti až na náměstí Hrdinů, kde proběhlo slavnostní požehnání a zakončení a kde také následující den byla sloužena papežská mše svatá.

Neděle 12. 9. 2021

V neděli 12. 9. 2021 celá Budapešť očekávala přilet Svatého otce Františka. Ten se po přeletu a přivítání s prezidentem země Jánosem Áderem a předsedou vlády Viktorom Orbánem odebral na náměstí Hrdinů, kde se setkal s poutníky a kde následně byla sloužena papežská bohoslužba – Statio Orbis – tedy mše svatá, která symbolicky shromáždí

celou Kristovu církev a vyjadřuje naši jednotu. Tímto významem také převyšuje např. papežskou mši svatou slavenou při pastoračních návštěvách různých zemí. Tato mše svatá byla vrcholem 52. mezinárodního eucharistického kongresu, kterému předcházelo teologické sympozium. Hlavním mottem eucharistického kongresu byl poslední verš žalmu 87: „Všechna zřídla mé spásy jsou v tobě.“

Osobní svědectví

Mým osobním a nejsilnějším zážitkem v Budapešti byl eucharistický průvod na závěr sobotní mše svaté. Monstrance s Eucharistií byla přenesena na předem připravený a nádherně vyzdobený vůz, který se vydal na cestu městem. Za doprovodu policie, armády, vládních představitelů, kardinálů, biskupů, kněží, zasvěcených osob a Božího lidu z celého světa se eucharistické procesí vydalo od maďarského parlamentu centrem Budapešti a hlavní Andrássy třídou až na náměstí Hrdinů, kde proběhlo slavnostní požehnání a zakončení celé velkolepé a dokonale připravené adorace našeho Pána Ježíše Krista. Eucharistického procesí se účastnili všechny společenské třídy a vrstvy, od malých dětí v kočárku až po seniory na invalidních vozících, od lidí bez domova až po vládní představitele. Přihlížející rodiny i staří lidé poklekali a žehnali se znamením kříže. Dokonce i v nákupních zónách a v podnicích obchodních značek se na jedinou stal centrem kousek neobyčejně

obyčejného chleba – živý Ježíš přítomný v Eucharistii, který jediný může proměnit životy nás všech a který se nám daroval v Eucharistii až do konce dějin – bezbranný a zároveň všemohoucí, ukrytý a zároveň vsudypřítomný, začátek a zároveň konec, první a zároveň poslední, zde v kousku chleba i všude na světě, přítel i učitel, milost i spravedlnost, pohrdaný světem a zároveň zachránce lidstva, můj i nás všech – JEŽÍŠ V EUCHARISTII. Ten, který nás vedl a za kterým jsme šli centrem Budapešti, a nemuseli se starat, jakou jinou cestou se dát, a zároveň ten, který nás posílá do celého světa hlásat radostnou zvěst Evangelia, protože proto přišel, aby vydal svědectví, že existuje něco víc než jen smrt.

Druhým silným zážitkem byla nedělní mše svatá s papežem Františkem na náměstí Hrdinů. Již při páteční přednášce kardinál Dominik Duka na eucharistickém kongresu pronesl: „*Rozměr působení Eucharistie, jak můžeme pozorovat, je širší než náš svět, než naše planeta. Proto také Mezinárodnímu eucharistickému kongresu patří nezastupitelná priorita před všemi ostatními slavnostmi, protože můžeme s plným právem vyslovit větu: Ježíš Kristus, Syn Boží, pravý Bůh a člověk, je univerzálním Spasitelem. Je záchranou univerza.*“ Tato papežská mše svatá – Statio orbis – tedy symbolicky shromáždila a sjednotila celou Kristovu církev a vyjádřila tím naši jednotu, a byla tedy velkým povzbuzením pro náš křesťanský i každodenní život a uvědoměním si, že ačkoliv můžeme vykonávat jakékoli ať už sebevětší dobročinné, humanitární, sociální či jakékoliv jiné aktivity, vždy musí být v centru našeho života Ježíš Kristus tak, jako byl v centru Budapešti, protože z Něho vychází všechna zřídla spásy – a to bylo také mottem tohoto 52. mezinárodního eucharistického kongresu. Velkým příkladem nám v tom mohou být svatí jako např. sv. František Marto, který jako malý chlapec trávil hodiny před Skrytým Ježíšem, či blahoslavený Carlo Acutis, pro kterého byla Eucharistie autostrádou, dálnicí do nebe, anebo přímo Panna Maria, která byla první živou Monstrancí našeho Pána Ježíše Krista.

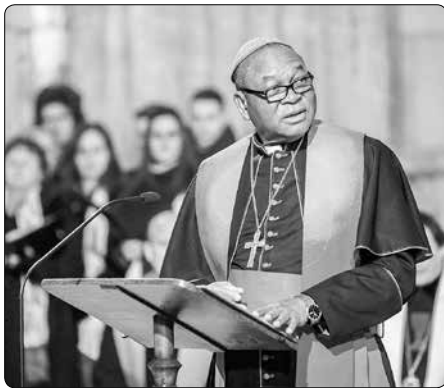
A čím je Eucharistie pro Tebe?

„Eucharistii bychom nikdy neměli přijímat nedůstojně“

Z promluvy kardinála J. Olorunfemi Onaiyekana, Nigérie

„Povinností kněze je připomínat katolíkům, že nesmí přijímat Eucharistii ve stavu těžkého hříchu, a umožnit jim přístup ke svátosti smíření,“ řekl nigerijský kardinál na Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti. „V církvi ještě stále platí nauka, že kdo ví o sobě, že je ve stavu těžkého hříchu, který ho vzdaluje od Boží lásky, nemá jít ke sv. přijímání

John Olorunfemi kardinál Onaiyekan

jen proto, že jdou všichni,“ uvedl kardinál John Onaiyekan během živě přenášené katecheze z Budapešti 9. září 2021.

„Nejprve se musí při zpovědi smířit s Bohem. Dnes však, bohužel, vidíme dlouhou řadu lidí přistupujících při mši ke svatému přijímání, z nichž mnohým je lhostejné, že se nacházejí v nepatřičném duchovním stavu, aby přijali Eucharistii.“

Kardinál Onaiyekan sloužil jako arcibiskup Abuji v letech 1994 až 2019, kdy papež František přijal jeho žádost o rezignaci z důvodu dovršení 75 let. K programu 52. mezinárodního eucharistického kongresu v Budapešti (5.–12. 9. 2021) přispěl s víc než hodinovou katezezi o katolické nauce o Eucharistii. 77letý kardinál doporučuje kněžím, aby věřící v kázáních náležitě vyučovali o důstojném přijímání Eucharistie, aby tak lidé věděli, kdy se ocitnou v nepřipustné situaci a mohli ji nejprve napravit, aby je nemuseli veřejně poslat pryč od „zábradlí“, u něhož se podává svaté přijímání. „V některých zemích se diskutuje o tom, zda se politikům, kteří z politických důvodů hlasují pro nemorální zákon, má odeprít přístup

ke svatému přijímání. Pokud hlasují pro nemorální zákon, i když v sekulárním státě, stávají se ve skutečnosti spolupachatelé zločinu, a proto máme co dočinění s morálním rozhodnutím, které není slučitelné s přijetím svatého přijímání.“ Africký kardinál dodává, že „katolický politik, který v souvislosti s morálními záležitostmi veřejně nesouhlasí se svou církví, by se měl raději vyhybat provokujícím kontroverzím v souvislosti s Nejsvětější eucharistií“. Jako biskup vždy usiloval o to, aby co nejlépe dokázal povzbudit katolické politiky, aby „za každých okolností zaujali pevný a jasný postoj a postavili se proti každému zákonu, který je proti Bohu“.

„Současná situace stále častěji vyvolává diskuze o zodpovědnosti katolických politiků držet se zákonů církve ve svých politických rozhodnutích, především v souvislosti s těžkým hříchem potratu. Potrat se přitom v mnoha tzv. vyspělých zemích považuje za normální. Katolická církev však v každém případě trvá na tom, že potrat je vraždou nevinného nenarozeného dítěte. Každý katolík, který se dopustí potratu nebo se na něm podílí, by měl vědět, že se dopouští vraždy a neměl by přistupovat ke svatému přijímání, dokud nepřistoupí ke svátosti smíření. K Bohu se dá vrátit i po spáchání takovéto věci, ale problém spočívá v tom, že lidé jsou pyšní, ba až hrdí na to, co udělali.“

Kardinál dále řekl, že otázka, zda katolický politik musí vždy nevyhnutel-

ně hlasovat proti každému zákonu, který povoluje potrat anebo jiný nemorální skutek, je „choulostivější a problematičtější“. Důležité je, že v areně politických stran je nevyhnutelné, „aby církev nevtahovala Nejsvětější eucharistii do politických svárů a hádek, protože z toho může být víc škody než užítku“.

Onaiyekan je biskupem už 38 let a dříve také sloužil jako předseda Konference biskupů Nigérie. Připomněl i to, že život v Nigérii v sousedství s muslimy, kteří uznávají právo šaría, je učí užitečné lekci, jak nevkładat náboženské zákony do společenství věřících v multináboženském národě.

„V Nejsvětější eucharistii jsme působením Ducha Svatého intimně sjednoceni s Ježíšem Kristem, Synem Boha Otce. Jinak řečeno, jsme intimně sjednoceni s Nejsvětější Trojicí. Skrze Nejsvětější eucharistii k nám Bůh nejen přichází, ale v nás i žije a my žijeme v něm. Jednoznačně můžeme říci, že nikdo není hoden přijímat svaté přijímání. Před Bohem jsme totiž všichni hříšníky. Proto se i na začátku mše svaté modlíme: »Vyznávám se Všemohoucímu Bohu...« - a musíme to myslet a činit opravdu upřímně, nejen jako formalitu. Ustavičně bychom měli Bohu děkovat za to, že nám dovoluje sjednotit se s ním a učinit nás hodnými slavit s ním i Eucharistií skrze jeho milost.“

Zdroj: www.lifenews.sk; www.youtube.com
Přeložila a upravila -jk-

**ÚRYVKY Z DOPISŮ
SVATÉHO
IGNÁCE ANTIOCHJSKÉHO:**

„Knížeti tohoto světa zůstalo skryto panenství Mariino a její porod, stejně tak smrt Páně – tři hlasitě volající tajemství, která byla vykonána v tichosti Boží.“ (*Dopis Efezanům 19,1*)

„A o co více vidíme biskupa mlčet, o to větší úctu máme mít k němu; protože každého, koho domácí pán posílá jako správce svého domu, musíme přijímat tak jako samotného pána. Na biskupa musíme tedy pohlížet jako na samotného Pána.“ (*Dopis Efezanům 6,1*)

„Blízko meče znamená být blízko Boha, mezi šelmami je uprostřed Bůh – jediné ve jménu Ježíše Krista! A s ním v utrpení snesu všechno, když mě posiluje ten, který se stal opravdovým člověkem.“ (*Dopis do Smyrny 4,2*)

„Kde je biskup, tam má být obec věřících, tak jako tam, kde je Ježíš Kristus, je katolická církev. Bez biskupa se nesmí křtít, ani slavit hostina lásky.“ (*Dopis do Smyrny 8,2*)

„Pro mne ale je dokladem Ježíš Kristus, svatými potvrzeními jsou jeho kříž, smrt, jeho zmrtnýchvstání a na něm založená víra.“ (*Dopis Filadelfským 8,2*)

„Jeden je lékař těla i duše, zrozený i nezrozený, vtělený Bůh, ve smrti pravý život, narozený z Marie i z Boha, trpící a nyní již netrpící Ježíš Kristus, náš Pán.“ (*Dopis Efezanům 7,2*)

„Jsem pšenici Boží“

O mučednictví sv. Ignáce z Antiochie

Ignác byl prvním biskupem z Asie, jehož dopisy ještě dnes zaznívají, říká františkán a piarista Adalbert Hamman. Mohly by nám sice připadat jako z jiného věku, ale když se prohrabeme v popelu jeho řádků, našli bychom oheň, který ho stravoval. Hamman píše o biskupu-mučedníkovi Ignáci z Antiochie, narozeném okolo roku 35, zemřelém v roce 107 v Římě. Emeritní papež Benedikt XVI. to viděl stejně. Při čtení jeho textů cítíme čerstvou víru té generace, která ještě znala apoštoly.

Těch sedm dopisů, napsaných během jeho transportu ze syrské Antiochie na popravu v Římě a adresovaných obcím a biskupu Polykarpovi, má novozákonní hutnost. Snažně prosí věřící, aby opatrovali vzájemnou jednotu, především se svým biskupem, svými kněžími, jáhny. Mají se vyhýbat herezím, třeba že Kristus měl jenom zdánlivé tělo a skutečně netrpěl a nezemřel. Mají se přidržovat apoštolského podání.

Hlavním úmyslem jeho dopisu Římanům bylo zdržet zodpovědné činitele od intervencí proti jeho popravě. Ignác chtěl přijmout utrpení svého Boha. Teprve teď začínal být učedníkem. Doufal, že šelmy v amfiteátru ho rychle zhltnou. „Jsem pšenici Boží a budu semletý zuby šelem, abych se stal čistým chlebem Kristovým.“ Ve světě zahynu, v Bohu se pozdvihnu. Smrt byla pro něho narozením pro nebe.

Na obrazech je Ignác většinou zobrazován jako letitý biskup napadený lvem. Dříve směřovala jeho úcta k tomu, aby byl jako kanonický světec uveden do vrcholné modlitby církve a byl jmenován hned za apoštoly. Pro východní církve je „otcem ortodoxie“. Koptská církev ho nazývá „následníkem Petrovým“. Všichni syrsko-ortodoxní patriarchové z Antiochie nesou k jeho počtě už po generace jako druhé jméno Ignác. Latinská církev ho počítá k apoštolským otcům. Jeho památku slavíme 17. října.

Je s podivem, že se u nás skoro žádný kostel neoznačuje jeho jménem.⁽¹⁾ Jedním z mála je Sv. Ignác v Mohuči-Starém Městě. Pozdně barokní, raně klasicistní kos-

tel v blízkosti dómu byl znovu vysvěcen posledním mohučským kurfírtem. Proč vlastně byl tento kostel zasvěcen svatému Ignáci? V průvodci kostelem je napsáno, že se toto zřídka patrocínium odvozuje z toho, že farní kostel existoval již v raném středověku. Ignácovy relikvie sem mohli dostat templáři po Rýnu. Cesta ke svatým místům v Izraeli procházela Antiochií. Dá se předpokládat, že templáři tam, nebo na jiném místě blízkého Východu, narazili na ignaciánskou úctu a přinesli ji do své mohučské osady.

V Antiochii, dnešní turecké Antakya na syrské hranici, tenkrát ve třetí největší metropoli římské říše, byli podle Skutků apoštolů Ježíšovi lidé poprvé nazváni jako „křesťané“. Ignác ustanovil také jedno novum: V jeho dopisech se objevuje poprvé významný pojem Vyznání víry, slovo „katolický“.

Nejsvětější Eucharistii nazývá Ignác „Tělo Kristovo“; o biskupovi říká: čím více ho vidím mlčet, o to větší úctu je třeba k němu mít; manželství a celibát stává vedle sebe jako rovnocenné. A stále znovu vyzývá, aby se nic nekonalo bez biskupa, dokonce aby se na něho pohlíželo jako na samotného Pána. To by mohlo platit až do dneška, zvláště pro ty, kteří si myslí, že jejich biskup vychází příliš vstříc světským hnutím, ale tak také pro ty, jimž se jejich biskup jeví jako konzervativní. To by mohlo ovlivnit způsob, jak se mluví s ním a o něm, a jak vážně se za něho lidé modlí.

Ignácovy dopisy se v teologii a pastoračním duchu blíží novozákonním listům. Jako biskup stál po třicet let v čele křesťanské obce v metropoli Antiochii. Byl horlivým knězem a svědkem Kristovým až do své smrti v amfiteátru Kolosea.

*Z Der Fels 7/2020 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o situaci v Německu. Redakci není známo, že by na území ČR byl kostel zasvěcený tomuto mučedníkovi. [pozn. red.]

Dar uzdravení

Johannes a Marie Bayerovi z Meringu v Bavorsku zakusili zázračnou uzdravující moc svátosti křtu přímo ve své rodině. Paní Bayerová plná vděčností vypráví, co se jim přihodilo.

Pán Bůh nám daroval tři nádherné děti: Eliase, Celine a Damiana. To, že přišli na svět zdraví, nebylo pro nás nikdy samozřejmostí a byli jsme Bohu za to vždy velmi vděční. Co to však pro rodinu znamená, když na svět přijde dítě, které skutečně není zcela zdravé, jsme bolestně zakusili i my. Po Damianovi, našem třetím dítěti, si Pán Bůh k sobě do nebe povolal v prvních měsících těhotenství dvě naše dětičky. To byla pro nás všechny velká bolest, jelikož jsme si ještě velmi přáli další dítě. V důvěře v milující péči našeho nebeského Otce jsme prosili o zdravé dítě a velmi jsme se těšili, když se ohlásil Jeremias. Těhotenství však nebylo lehké, a tak jsme se modlili nejen my v rodině, ale spolu s námi také mnozí přátelé a známí, abych mohla toto děťátko donosit.

V červnu 2011 přišlo naše malé sluníčko na svět urgentním císařským řezem. Našemu synovi jsme dali jméno Jeremias Maria, protože Jeremias znamená rovněž dar. A tím darem byl a je pro nás skutečně. Byli jsme přešťastní, že jsme zdánlivě zdravého Jeremiase mohli držet v náručí. Po velké ztrátě krve jsem byla velmi oslabená, ale po třech dnech jsem bezpodmínečně chtěla jít zpět domů ke svému manželu Johannesovi a k dětem. Při vyšetření před propuštěním z kliniky zjistili Jeremiasovi šelest na srdci. Ultrazvuk ukázal, že

ductus arteriosus, který je během těhotenství součástí krevního oběhu plodu, se neuzavřel. Ductus je propojení mezi plicemi a srdcem, které je během těhotenství otevřené, po narození se však do 24 hodin uzavře, když dítě dýchá již samostatně. U našeho syna tomu tak ale nebylo. Tato diagnóza nás hluboce zasáhla. Primář nám řekl, že otvor této velikosti se sám již neuzavře a že eventuálně bude nevyhnutelný operační zákrok. Po dvou týdnech jsme se měli ukázat znovu na vyšetření. S tím jsme nepočítali! Opět nám pomohli milí přátelé a rovněž i Rodina Panny Marie svými modlitbami a porozuměním. Při tom všem se musel můj manžel starat o Eliase, Celine a Damiana. Někdy to opravdu nebylo lehké, ale i tady nás podporovaly spřátelené rodiny.

Našeho malého jsme neustále pozorovali a nejistota byla velká. Všimli jsme si, že Jeremias občas velmi těžce dýchal a velmi se potil. Strach z možné ztráty našeho dítěte byl stále větší. V těchto dnech učinil můj manžel Johannes slib: „Když se Jeremias uzdraví, vykonáme všichni pouf do domku Svaté rodiny v Loreté.“

I když jsme se měli dostavit k dalšímu vyšetření až za dva týdny, z dětské kliniky nám telefonovali hned následující den. Bezodkladně jsme se měli kontaktovat s klinikou kardiologie v Mnichově, abychom si domluvili termín. Opětovně šok!

Děti Bayerových

Proč měli najednou tak naspěch? Bylo nebezpečí přece jen tak akutní? Jedno nám však bylo jasné: ještě před odjezdem na kliniku – termín byl již za pět dní – chceme Jeremiase dát pokřtít. Vždyť jsme si ani nebyli jisti, zda si naše dítě budeme moci vůbec vzít s sebou zpět domů!

Hned jsme zavolali na farní úřad, a tak křest malého Jeremiase mohl být už následující den v našem kostele sv. Michaela. Jeremias měl pouhých devět dní. Naše děťátko jsme vložili do milujících Božích rukou a svěřili jsme mu jeho malé srdíčko. Johannes si všiml, že hned po přijetí svátosti křtu začal Jeremias dýchat klidněji. Našeho malého jsme rovněž zasvětili Panně Marii, jak jsme to udělali se všemi našimi dětmi. Jeremias spal po křtu šest hodin!

Čtyři dny nato jsme s naším novorozencem cestovali na kliniku dětské kardiologie. Cesta do Mnichova byla pro nás velice těžká. Nevěděli jsme, co nás čeká. Jeremiase vyšetřoval jeden milý a rozvážný lékař. Chtěl vědět, proč jsme k němu vůbec přišli, jelikož naše dítě mělo pouhých třináct dní. Řekli jsme, že nás primář dětské kliniky k němu naléhavě doporučil. „Pak se tedy na to podíváme.“ Ultrazvukové vyšetření provedl velmi opatrně. Byli jsme dost napjatí. Vtom lékař řekl: „Takže ductus je uzavřený!“ Nedokážu popsat ten pocit, který nás přemohl. Neuvěřitelná tíha, celý ten tlak, který jsme za poslední dny nesli, to všechno z ničeho nic opadlo. Já jsem měla slzy v očích – slzy radosti a vděčnosti vůči Bohu. Zeptala jsem se lékaře: „Je tedy Jeremias zdravý?“ S úsměvem nám řekl: „To nevím, ale jeho srdce je zdravé, to jsem vyšetřil.“

Pevně věříme, že Bůh našemu dítěti daroval milost uzdravení během přijetí svátosti křtu. Za to jsme mu nesmírně vděční!

*Z Vítězstvo Srdca 138/2021
přeložil a upravil -dd-*

Rodina Bayerových (zcela vpravo Jeremias)

Zachráněn před spálením v krematoriu

Josef Fimbel (1897–1978)

Narodil se 20. října 1897 v alsaském Mülhausenu jako syn řezníka a obchodníka s koňmi. Josef Fimbel byl zvláště ovlivněn svojí zbožnou tetou Darií Umbdentstockovou, která žila v belgickém klášteře pod jménem „sestra Brigita“. Modlila se za něho.

Jako žák školy marianistů (v Matzenheimu 1904–1911) se Josef rozhodl vstoupit do řádu svých učitelů a zasvětit celý svůj život Bohu a bližnímu. Uveden do řádového života ve švýcarském Martigny (1911–1913 a 1919–1925) a v belgickém Cortilu a Rêves (1913–1919) a uveden do učitelského povolání, stal se v létě 1933 ředitelem školy marianistů ve francouzském Gy (Haute-Saône). Když v září 1939 vypukla 2. světová válka, zabavilo budovu Fimbelovy školy francouzské vojsko, musela sloužit jako lazaret. Škola byla nouzově přeložena do sousedního Gray. Zde, v tomto městě proslaveném mariánskou svatyní, zažil Fimbel 15. června 1940 příchod německého wehrmachtu. Bez jeho předchozího souhlasu určili Fimbela, jehož mateřštinou byla němčina, pět dnů po vstupu vojsk za starostu města.

V tomto postavení leželo Fimbelovi na srdci především blaho všech obyvatel města. Nejvíce se staral o nacisty pronásledované lidi. Nejméně 60 židů (ale pravděpodobně jich bylo daleko více) mu vědci za svůj život, bezpočet mladých mužů ze všech krajů Francie (jmenovitě je jich známo 902), zvláště z Alsaska, ochránil před vojenskou službou v německé armádě tím, že jim vystavil falešné identifikační průkazy nebo pasy švýcarské či alžírské. Fimbelovým zásahem bylo zabráněno nebo odloženo zabavení objektů a podobné akty z vůle Němců.

V této době nouze hledal pomoc a ochranu shůry: Nezasvětil papež Pius XII., podnícen poselstvím z Fatimy, 31. října 1942 svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a nevyzval všechny katolíky, aby uskutečnili tuto výzvu? I když sám nebyl knězem, nýbrž jen obyčejným řádovým bratrem, cítil se Fimbel spoluzodpovědným jako starosta města za uskutečnění tohoto zasvěcení. V jeho osobních vzpo-

mínkách, sepsaných v posledním roku života, čteme: „Vzpomínám si, že abych splnil prosbu Pia XII., přistoupil jsem k tomu, abych jako starosta města Gray oficiálně zasvětil město Neposkvrněnému Srdci, jako akt víry...“

Josef Fimbel přeživší koncentrační tábor vážil jen 39 kg (květen 1945)

Dne 1. května 1944 se mu Němci pomstili, když vystavil znovu 18 Alsasanům švýcarské pasy, aby je uchránil služby v armádě. Po vícerých pobytech ve francouzských věznicích se dostal 20. srpna do koncentračního tábora Buchenwald. Cesta trvala pět dní, v dobytčím vagoně, bez jídla a pití. Mnoho zajatců cestou bídne zahynulo, také Fimbel už neprojevoval známky života. Byl vyhozen na hromadu mrtvol před krematoriem, ale jeden dělník si všiml, že se Fimbelova ruka pohnula. Tak ušel spálení zaživa.

S mnoha jinými vězni zařadili Fimbela na práci v solném dole Neu-Stassfurt, kde ho mohli dobře použít jako tlumočnicka. Protože chtěl svoje spoluvězně co nejvíce chránit a šetřit, stal se u nacistů „nejvíce nenáviděným vězněm“. Vícekrát odvolán byl ale tento cenný muž znovu nasazen.

Koncem války donutili všechny ještě pochodu schopné vězně ke 400 km dlouhému pochodu na jih. Znovu byl Fimbel na konci svých sil. Dne 8. května 1945 poblíž české hranice byli přeživší osvobozeni Rudou armádou. Fimbel vážil jen 39 kg.

Koncem května byl znovu v Gray. Tam strávil celou první noc před milostným obrazem Matky Boží v modlitbě a díkyvzdání. Ve zmíněných „Vzpomínkách“ čteme: „Po návratu z koncentračního tábora jsem strávil první noc u nohou této zázračné sochy v bazilice v Gray, dříve než jsem chtěl mluvit s někým jiným.“

Potřeboval delší čas, aby obnovil svoje silně narušené zdraví. V září 1948 začal s prací, která měla vyplnit jeho poslední období života: vzdělávání venkovské mládeže v křesťanském duchu. V Sainte Maure (v Champagni) založil „zemědělskou školu“ a svěřil ji pod ochranu Notre-Dame de l'Aube (Aube je jméno tamějšího kraje v diecézi Troyes). Věnoval se novému pokřesťanství oblastí, které se staly téměř pohanskými. Dnes se tomu říká „nová evangelizace“. Pro ředitele Fimbela nebylo toto podnikání lehké. Aby nenechal svůj úmysl ztroskotat, důvěřoval pevně v ochranu nebeské Královny, která je vždycky ku pomoci, když jde o dílo jejího Syna Ježíše. A dílo se podařilo.

Jeden z tehdejších žáků si vzpomíná: „Jednoho večera nás vyhledal pan Fimbel. »Moje děti, prosím vás, prostě Matku Boží, aby nám přišla na pomoc. S ní, tím jsem si jistý, uspějeme, a budeme moci pokračovat.« Pak odjel pryč svým malým vozem. Několik dnů byl pryč, měli jsme o něho starost. Pak přijel jednoho večera

Na dvoře farmy, říjen 1948 (Sainte Maure)

nazpět, velmi pozdě, vyčerpaný. Stál tam v naší ložnici. Unavený, ale zářící, protože Matka Boží mu pomohla... Také tentokrát dosáhl s pomocí shora, jako vždycky, svého cíle.“

Až do roku 1969 pokračoval Fimbel ve své požehnané práci pro venkovskou mládež, navzdory všem těžkostem, až do 72 let svého života. Potom dostal ještě jeden velmi důležitý úkol: spoluzodpovědnost za všechny katolické soukromé školy. Jeho vliv se rozšířil na 40 000 žáků. Všude vyhledávali jeho cenné rady. Jednu zemědělskou školu (v Sablé) mohl dokonce uchránit před jistým zánikem. Při pokusu postavit na nohy další školu (ve Floirac, u Bordeaux) však ztroskotal. Prozřetelnost s ním ale měla jiné plány: Dne 22. února 1978 musel pobývat na klinice v Anthony u Paříže. Bylo mu souzeno, aby ji už živý neopustil. Všechny své návštěvníky – a bylo jich mnoho – prosil, aby se s ním modlili růženec, alespoň jeden dešátek. Často mu přitom selhával hlas. Ve středu Svatého týdne umrl navždy. Vstoupil do slávy svého Pána.

Rozloučení se zesnulým bylo stanovené na Velký pátek v 16 hodin. Kvůli očekávanému velkému množství lidí byla vybrána katedrála v Troyes. Slavnosti předsedal diecézní biskup, provinciál marianistů kázal na téma podle Jana 19,26: „Ženo, to je tvůj syn.“ Toto místo s milovaným učedníkem si zvolil proto, aby charakterizoval životní postoj Josefa Fimbela. Všechny svoje těžkosti pro Ježíšovy prosby vykonával zemřelý vědomě a zaměřeně na Marii. Ona mu byla po celý život věrnou Pomocnicí a Rádkyní, Matkou. Jak podle Boží vůle dávala pozor na malého Ježíše v Nazaretě a provázela ho až do smrti, tak to koná pro všechny „milované učedníky“ Ježíšovy, Janem počínaje. Celá církev je do toho zapojena, začalo to o svátku Letnic. Ona zůstala „srdcem“ společenství Ježíšova až do dnešního dne a Kristus je jeho „hlavou“.

Nová evangelizace? Svoji evangelizaci, zvěstování radostné zvěsti začal Ježíš na svatbě v Káně, na kterou přišla také Ježíšova Matka (Jan, 2. kap.). Ona dala rozhodující podnět, na který Ježíš uskutečnil svůj první zázrak a potom začal se svojí prací na království nebeském.

Aby působil ke smíření mezi národy a vytvářel křesťanskou Evropu, na tom

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Modlete se, svědčte a radujte se se mnou, protože Nejvyšší mě i nadále posílá, abych vás vedla po cestě svatosti. Budte si vědomi, dítě, že je život krátký a že vás čeká věčnost, abyste se všemi svatými oslavovali Boha svojí bytostí. Nestarejte se, dítě, o pozemské věci, ale žijte po nebi. Nebe bude vašim cílem a radost zavládne ve vašem srdci. Jsem s vámi a všem vám žehnám svým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. září 2021

Josef Fimbel v Doře, Východní Německo (12. 4. 1965)

začal Josef Fimbel pracovat neúnavně od roku 1945, od konce války. Podporoval všechno, co vedlo k porozumění a vzájemné úctě mezi národy, co odbourávalo staré protiklady a nenávisť mezi Francií a jejím „dědičným nepřitelem“ Německem. Na mnoha shromážděních a setkáních se snažil Fimbel přispět své mládeži k hlubšímu porozumění svérázu jiného národa. Za to dostal četná uznání a vyznamenání. Uvedeme jen ta dvě nejvýznamnější: francouzský Řád čestné legie (21. 2. 1954) a Záslužný kříž Spolkové republiky Německo (20. 10. 1967).

Všechna jeho snaha byla založena na náboženském motivu: Boží království, církev Ježíše Krista. Josef Fimbel byl hluboce přesvědčen, že nikdo se tolik nestará

o zdar dědictví jejího Syna, o církev, jako Maria! Také dnes platí slovo Bible: „Byla tam Ježíšova Matka“ (Jan 2,1), všude, ve všech dobách, když šlo o království jejího Syna! Ona je přece, podle Pia XII., „vítězkou ve všech bitvách Božích“.

O posílení Božího království šlo Josefu Fimbelovi po celý život, Bůh nade všechno! On žil věrně podle modlitby, kterou ve svém řádu tak často konal: „Otec, Syn a Duch Svatý ať jsou všude oslavováni skrze Neposkvrněnou Pannu Marii!“ – nebo v řeči církve, latině: „Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus ubique glorificentur per Immaculatam Virginem Mariam!“

*Z Maria heute 5/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Svobodovi z Krhové pořádají **POUTNÍ ZÁJEZD DO MEDŽUGORJE** v termínu **25. až 31. října 2021**. Cena je 2650 Kč + 44 EUR. Možnost polopenze za 10 EUR na den. Zálohu 1000 Kč je nutno zaplatit co nejdříve. V případě neuskutečnění zájezdu kvůli covidovým opatřením se záloha vrací. Kvůli zájezdu není nutné očkování – stačí testy. **Bližší informace a přihlášky** u Marie Svobodové (tel. 602 574 896) nebo Zdenka Svobody (tel. 602 748 072).

Polští svatí a blahoslavení Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše existuje v Polsku více než sto padesát let. Během tohoto období se k ní připojilo mnoho lidí, kteří chtěli posvětit svůj život bděním u Božího Srdce v Hodině přítomnosti. Mezi nimi byli Poláci a Polky, jejichž svatost byla potvrzena katolickou církví: svatý Albert Chmielowski, blahoslavená Klára Ludwika Szczęсна a blahoslavená Celestyna Faronová.

Přelom 19. a 20. století byl dobou, kdy Polsko rozdělené třemi zrádci neexistovalo na mapách světa. Je to také období rychlých hospodářských změn, které vyústily obohacováním některých sociálních skupin a zároveň chudobou jiných. V těchto těžkých časech žili a pracovali svatý Albert Chmielowski (1845–1916) a blahoslavená Klára Ludwika Szczęсна (1863–1916).

Bratr Albert, nebo spíše **Adam Chmielowski**, je jedním z neznámějších a nejoblíbenějších polských svatých. Vedl extrémně bouřlivý život: zúčastnil se lednového povstání a v důsledku zranění přišel o nohu. Po vítězství museli útočníci uprchnout do Francie. Začal se studiem umění a brzy se proslavil jako talentovaný malíř. Po amnestii v roce 1874 se vrátil do Polska. Malování, společenská setkání a rostoucí popularita ho nicméně neuspokojovaly. V roce 1880 měl duchovní zážitek a obrátil se. V té době vstoupil do jezuitského řádu a připojil se k Čestné stráži. Žel po roce musel z noviciátu vystoupit kvůli depresi. Inspirován spiritualitou sv. Františka z Assisi, začal pomáhat bezdomovcům a chudobným v Krakově, v jejichž tvářích viděl zraněnou tvář Krista. V roce 1888 složil řeholní sliby a přijal jméno Albert a zahájil činnost bratrů albertinů a poté sester albertinek. Obě shromáždění se zabývala zřizováním denních útulků, nocleháren, sirotčinců, domovů pro seniory a center pro nevléčitelně nemocné. Bratr Albert se této činnosti věnoval až do své smrti v roce 1916. Ve službě nejchudším viděl smysl a cíl života. Sílu k této hrdinské práci pro svého bližního čerpal z lásky k Srdci Ježíšovu.

Na potřeby své současné doby odpověděla také blahoslavená **Klára Ludwika Szczęсна**. Pocházela ze zemědělské rodiny a jako dítě sama zažila chudobu, proto vstoupila do řeholní kongregace sester bez hábitu, které šířily apoštolát mezi služebnictvem – aby nebyly udány – tajně. V roce 1893 bydlela v Krakově, kde spolu se svatým Józefem Sebastianem Pelczarem založila Kongregaci služebnic Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a stala se první představenou krakovského domu. Účelem kongregace bylo postarat se o sloužící, dělníky, nemocné a sirotky, a tím šířit Království lásky Božího Srdce v každodenním životě. Po schválení Svatým stolicem v roce 1912 se komunita začala dynamicky rozvíjet a plnit nové úkoly, např. pořádat krejčovské kurzy nebo pracovat na katechizaci tam, kam se duchovní nedostali. K Čestné stráži se matka Klára přidala se všemi prvními sestrami, pro které byla „autentickým příkladem lásky k Ježíši a k jeho milosrdnému Srdci“. Řídila se heslem „Vše pro Ježíšovo Srdce“, a tak celý její život byl svědectvím věrnosti svému povolání, celkovému zasvěcení službě Božímu Srdci a dokonalé lásce k bližnímu.

Druhá polská blahoslavená členka Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše je mučednice z období druhé světové války – blahoslavená **Celestine Faronová**. Narodila se v malopolské vesnici Zabrzež. Při svatému křtu obdržela křestní jméno Kateřina. V roce 1930 se rozhodla vstoupit do Kongregace sester Služebnic Panny Marie ve Staré Wsi. Ve shodě s charismatem kongregace dosáhla patřičného vzdělání a absolvovala kurzy, které jí umožnily pracovat s dětmi v dětských domovech, a poté zřídila a vedla školku v Brzozowě. K Čestné stráži se připojila v roce 1933 a krátce nato se stala obětavou duší, kdy celý svůj život dala k dispozici Božímu Srdci. Obětovala se za obrácení jednoho kněze, který vystoupil z katolické církve. Když vypukla druhá světová válka, sestra Celestyna byla představenou řeholní-

ho domu v Brzozowě. V roce 1942 byla gestapem obviněna z pomoci partyzánům a o rok později byla poslána do koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau. Brzy vážně onemocněla. Zemřela 9. dubna 1944, v předvečer Velikonoc, a její tělo bylo spaleno v krematoriu. Blahoslavená Celestine Faronová je pro členy Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše vzorem obětavé duše, která kráčí životem po cestě lásky. Kněz, za kterého se modlila, se krátce po válce vrátil do katolické církve a svou horlivou pastorační práci odčinil spáchané chyby.

Polští svatí a blahoslavení Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše nám ukazují různé způsoby, jak dosáhnout svatosti. Všechny však jsou označeny láskou k Božímu Srdci a touhou následovat Krista. Jak píše papež František, „svatí, kteří již přebývají v Boží přítomnosti, udržují s námi pouta lásky a společenství,“ modlí se za nás, přimlouvají se u Stvořitele, mohou se stát našimi životními průvodci. Stojí proto za to, vracet se k životopisům těch, kteří před námi bděli u Ježíšova Srdce v Hodině přítomnosti, aby nás svými životy inspirovali také k našemu posvěcení.

Navrhovaná témata pro diskuzi v rámci setkání Čestné Stráže NSPJ:

1. Jak rozumím posvěcování života a jak je realizováno v mém životě?
2. Který z polských svatých nebo blahoslavených Čestné stráže mě nejvíce inspiruje a proč?
3. Proč je potřeba vracet se k životům svatých a blahoslavených?

*Formace členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, Krakov 2020 (Józef Gawel SCI, s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Česká sekce Čestné stráže NSPJ:

Kristina Roszaková
nábřeží Svobody 17, 73701 Český Těšín
E-mail: kris.ros@centrum.cz
Tel.: +420 731 534 081

Tato formace je ve Světle uveřejňována postupně, avšak nepravidelně. Předchozí části byly otištěny v číslech 19, 22, 25, 33 a 37/2021.

Nebezpečí Zákona

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Pavel v dopise Galaťanům záměrně zmiňuje tuto epizodu, která se stala v Antiochii před lety. Chce křesťanům z těchto obcí připomenout, že rozhodně nesmějí naslouchat těm, kteří hlásají nutnost obřizky, a tak spadají „pod Zákon“ se všemi jeho předpisy. Nezapomínejme, že právě tito fundamentalističtí kazatelé tam přišli a vyvolali zmatek a také vzali této komunitě klid. Předmětem kritiky Petra bylo jeho chování při účasti u stolu. Zákon zakazoval Židům jíst s nežidy. Sám Petr se však při jiné příležitosti vydal do Césareje do domu setníka Kornélia, i když věděl, že přestupuje Zákon. Řekl: „Mne Bůh poučil, že nesmím nikoho považovat za poskvrněného nebo nečistého.“ (Sk 10,28) Když se vrátil do Jeruzaléma, obřezaní křesťané, kteří byli věrní Mojžíšovu zákonu, Petra za jeho chování pokárali, ale on se ospravedlnil slovy: „Tu jsem si vzpomněl na slova Páně: »Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem Svatým.« Jestliže tedy Bůh dal stejný dar jim jako nám, když jsme přijali víru v Pána Ježíše Krista, jak bych se mohl já odvážit klást Bohu překážky?“ (Sk 11,16–17) Vzpomeňme si, že Duch Svatý přišel v tu chvíli do Kornéliova domu, když tam přišel Petr.

Podobná věc se stala v Antiochii v Pavlově přítomnosti. Když však do města dorazili někteří obřezaní křesťané z Jeruzaléma – ti, kteří přišli z judaismu –, už tak nečinil, aby si nevysloužil jejich kritiku. To je ta chyba, že mu více záleželo na kritice, na tom, aby udělal dobrý dojem. A to je v Pavlových očích závažné, už proto, že Petra napodobovali další učedníci, především Barnabáš, který spolu s Pavlem evangelizoval právě Galaťany (srov. Gal 2,13). Nevědomky Petr svým způsobem jednání – trochu tak, trochu onak... nejasně, netransparentně – vytvořil ve skutečnosti nespravedlivé rozdělení ve společenství: „Já jsem čistý... já jdu tak, já musím jít tak, tohle nejde...“

Pavel ve své výtce – a zde je jádro problému – používá termín, který nám umožňuje pochopit podstatu jeho reakce: pokrytectví (srov. Gal 2,13). Toto slovo se bude mnohokrát vracet: pokrytectví. Myslím, že

všichni chápeme, co to znamená. Dodržování Zákona křesťany vedlo k pokryteckému chování, proti němuž chce apoštol rázně a přesvědčivě bojovat. Pavel byl čestný, měl své chyby – mnohé, jeho povaha byla hrozná –, ale byl čestný. Co je to pokry-

tectví? Když říkáme: „Pozor, je to pokrytec“, co tím myslíme? Co je to pokrytectví? Můžeme říci, že je to strach z pravdy. Pokrytec se bojí pravdy. Člověk raději předstírá, než aby byl sám sebou. Je to jako líčení duše, jako líčení postoje, jako líčení způsobu jednání: není to pravda. „Bojím se pokračovat tak, jak jsem, a těmito postoji se maskuji.“ A přetvářka brání odvaze mluvit pravdu otevřeně, a tak snadno unikáme povinnosti mluvit ji vždy, všude a navzdory všemu. Fikce vás přivádí k tomuto: k polopravdám. A polopravdy jsou fikcí: protože pravda je pravda, nebo není pravda. Ale polopravdy jsou takový způsob jednání, který není pravdivý. Jak jsem již řekl, člověk se raději přetváří, než aby byl sám sebou, a přetvářka mu brání v odvaze otevřeně říkat pravdu. A tak se člověk vyhýbá povinnosti – a to je přikázání – říkat vždy a všude pravdu a říkat ji navzdory všemu. A v prostředí, kde se mezilidské vztahy odehrávají pod vlajkou formalismu, se snadno šíří virus pokrytectví. Ten úsměv, který nejde od srdce, ta snaha vycházet dobře s každým, ale vlastně s nikým...

V Bibli je několik příkladů, kde se bojuje proti pokrytectví. Dobrým příkladem boje proti pokrytectví je příběh starého Eleazara, který měl předstírat, že jí maso obětované pohanským bohům, aby si za-

chránil život: předstírat, že ho jedl, ale nejedl. Nebo předstírat, že jí vepřové, ale jeho přátelé by mu připravili jiné. Ale ten bohabojný muž odpověděl: „Nesluší se,“ řekl, „abychom se ve svém věku přetvářovali, protože by mnozí z mladých soudili, že Eleazar se ve svých devadesáti letech stal odpadlíkem. Ty bych pro své pokrytectví a okamžik prchavého života hanebně oklamal a na své stáří tak přivodil potupnou skvrnu.“ (2 Mak 6,24–25) Je upřímný: nejde cestou pokrytectví. Jaký krásný text k zamyšlení, abychom se vzdalovali pokrytectví! Evangelia také uvádějí několik situací, kdy Ježíš důrazně kárá ty, kteří navenek vypadají spravedlivě, ale uvnitř jsou plní falše a nepravosti (srov. Mt 23,13–29). Máte-li dnes trochu času, vezměte si 23. kapitolu Matoušova evangelia a podívejte se, kolikrát Ježíš říká: „pokrytci, pokrytci, pokrytci“, a odhaluje, co je to pokrytectví.

Pokrytec je člověk, který se přetváří, lichotí a klame, protože žije s maskou na tváři a nemá odvahu postavit se pravdě. Proto není schopen opravdové lásky – pokrytec neumí milovat –, žije pouze sobecky a nemá sílu ukázat průzračně své srdce. Existuje mnoho situací, kdy může docházet k pokrytectví. Často se skrývá na pracovišti, kde se člověk snaží před kolegy vystupovat navenek přátelsky, zatímco jeho soutěživost ho vede k tomu, že jim zasadí ránu do zad. V politice se nezdá, že objevují pokrytci, kteří prožívají rozpolcenost mezi tím, jak vystupují na veřejnosti a jak v soukromí. Pokrytectví v církvi je obzvláště odporné. A bohužel je v církvi pokrytectví a je mnoho křesťanů a mnoho pokryteckých duchovních. Nikdy bychom neměli zapomínat na slova Páně: „Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého.“ (Mt 5,37)

Bratři a sestry, zamysleme se dnes nad tím, co Pavel odsuzuje a co odsuzuje Ježíš: nad pokrytectvím. A nebojme se být pravdiví, mluvit pravdu, slyšet pravdu, přizpůsobit se pravdě. Tímto způsobem můžeme milovat. Pokrytec neumí milovat. Jednat jinak než podle pravdy znamená ohrozit jednotu v církvi, jednotu, za kterou se modlil sám Pán.

*Přeložil Pavel Bandouch,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 18. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (8. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** INDIE – Čhattišgarh-Pokračujeme v boji **7:00** Buon giorno s Františkem **7:45** Slezská lilie 2016: Koncert skupiny TGD – Trzecia Godzina Dnia (PL) **8:45** V pohorách po horách: Bílá na bězkách **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Missio magazín: Říjen 2021 **9:45** Outdoor Films se Soňou a Alešem Neničkovými (53. díl): Sevřené hrdlo na Gerlachu **11:15** Vietnam **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Kréta Aegina **13:35** Zachraňme kostely: Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **15:00** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **15:35** V souvislostech **16:00** Víra do kapsy [P] **16:15** V pohorách po horách: Plešivec – Brdy **16:25** Noční univerzita: Dušan Majer – Poprvé na kometě [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:30** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **19:25** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby [L] **21:10** Padající andělé **21:45** Jak potkávat svět (86. díl): S Miroslavem Stecherem a Kryštofem a Erikem Makovcovými **23:10** Kulatý stůl: Závislost na internetu – nutné zlo? **0:35** Za obzorem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů

Úterý 19. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (9. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **7:25** 15 let s NOE – slavili jsme s vámi: Populární hudba **8:30** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **8:45** V pohorách po horách (65. díl): Strážov – Strážovské vrchy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Víra do kapsy **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Prof. Tomáš Machula – Biblické základy přirozeného zákona **11:00** Ve službě Šuárů **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** 15 let s NOE – slavili jsme s vámi: Videoamatéři **13:20** Zachraňme kostely: Kostel sv. Markéty ve Skytalech **13:40** V pohorách po horách: Bílá na bězkách **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Cestujeme regionem Záhorie **17:35** Soucinná srdce **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:25** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **19:00** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **19:30** Zpravodajské Noeviny: 19. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic [P] **21:10** Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum **22:05** Má vlast: Šumperk **22:55** Terra Santa News: 13. 10. 2021 **23:15** Jak si mě našel Antonín z Padovy **0:00** Za obzorem **0:30** Myanmar: Na stejné cestě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 20. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (10. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Zpravodajské Noeviny: 19. 10. 2021 **6:45** Zvěčněné šupolím **7:10** Noční univerzita: Dušan Majer – Poprvé na kometě **8:40** V pohorách po horách: Kriváň **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Poletuchy: Na skok do Hradiště **11:10** Vezmi a čti: Září 2021 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 **13:45** V po-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

horách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **14:00** Za obzorem [L] **14:35** ARTBITR – Kulturní magazín **14:50** Ateliér užité modlitby **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 10. 2021 **16:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (165. díl): 30+1 se Soláněm **17:45** Pomáhá srdcem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:30** Strýček Emu: Kuchařům **18:40** Hledání skrytých svatých míst: Kréta Aegina **19:30** Terra Santa News: 20. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:15** Adorace [L] **22:20** Noční univerzita: prof. Jan Royt – Ikonografie Kristova dětství a Klanění tří králů [P] **23:20** Generální audience papeže Františka **23:40** Víra do kapsy **0:00** Za obzorem **0:30** Sýrie – zbytek Jeho lidu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 21. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Velehradská zastavení, díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **6:40** Biblická studna **7:45** Terra Santa News: 20. 10. 2021 **8:05** Po cestách víry (3. díl): Z Jeruzaléma do Kafarnaum **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Flešbky – Godzone podcast **9:50** Kulatý stůl: Závislost na internetu – nutné zlo? **11:15** Na cestě k Otcovu domu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **13:30** Pomáhá srdcem **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (64. díl): S Jaroslavem Wykrentem **16:05** Zpravodajské Noeviny: 19. 10. 2021 **16:25** 15 let s NOE – slavili jsme s vámi: Populární hudba **17:30** Stavitelé měst **17:40** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 30. neděle v mezidobí [P] **18:40** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:45** Příběhy Starého Zákona [P] **18:50** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **19:00** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (83. díl): Peter Janků [L] **21:15** Poutníci času: S šéfkuchařem Radkem Davidem **21:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Za obzorem **0:35** Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 22. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (12. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2021 **6:45** Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle, SDB **7:15** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **7:35** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **9:40** Přehrada Kružberk 1957–2017: Videodokument o rekonstrukci vodního díla **10:00** Dopis z Indie **10:20** Ateliér užité modlitby **11:20** V pohorách

po horách: Teplické skalní město **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **13:45** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr **15:40** Benin – cesta návratu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2021 **16:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **16:50** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **18:20** Příběhy Starého Zákona [P] **18:30** Na úsvitu společných dějin **19:00** Cena Celestýna Opitze: Kostel sv. Šimona a Judy v Praze [L] **20:45** Přejeme si... **21:00** Kulatý stůl: Film a spiritualita [L] **22:30** V pohorách po horách: Čáp – Jiráskovy skály **22:40** Dokořán: s Kateřinou Cajthamlovou **23:25** Metr od Svatosti (1. díl) **0:00** Za obzorem **0:35** V pohorách po horách: Bílá na bězkách **0:45** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 23. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (13. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Pomoc, která se točí **6:55** Dobrá obec Dobrá **7:20** Barberbieni **8:15** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **8:45** Strýček Emu: Kuchařům **8:55** Sedmihlásky (161. díl): Jeli cestů tré pánové **9:00** Ovečky: 30. neděle v mezidobí **9:35** Missio magazín: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **11:10** Zpravodajské Noeviny: 21. 10. 2021 **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Kambodža pohledem zblízka **14:45** Když bolí duše **16:00** Až já budu velká: Třebovický koláč **2017** **17:05** Hledání skrytých svatých míst: Patmos [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Přejeme si... **19:00** Vincenzo Bellini: Messa di Gloria: Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2021 [L] **20:45** V souvislostech [P] **21:10** V pohorách po horách: Adršpašské skalní město [P] **21:25** Povolání **22:45** Gramofon (4. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **23:50** Klapka: S Lubomírem Hájkem **0:50** Janomamové v Brazílii **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 24. 10. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (14. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **6:55** Večeře u Slováků: 30. neděle v mezidobí **7:20** Cvrlikání (83. díl): Peter Janků **8:30** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **10:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:05** Poutníci času: S Jaroslavem Šimou **11:25** Století Andělky **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:30** Muzikanti, hrajte: Orchestre Grande Moravia [P] **14:35** Povolání **16:00** Noční univerzita: Prof. Jan Royt – Ikonografie Kristova dětství a Klanění tří králů **17:00** Po cestách víry (4. díl): K apoštolským prahům **18:00** Sedmihlásky (162. díl): Čí je to děvčátko [P] **18:05** Ovečky: 30. neděle v mezidobí **18:30** Strýček Emu: Metr [P] **18:40** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky [P] **19:10** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **19:30** Groteský Bustera Keatona: Frigo na námluvách [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Petrem Pithartem [P] **20:55** Má vlast: Plumlov **22:10** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **23:15** Zambie: Kazatelé na cestě **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Opavská inspirace **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 18. 10. o 9:00 hod.:

Milión detí sa modlí ruženec

Priamy prenos modlitby svätého ruženca detí za pokoj vo svete z konkatedrály sv. Mikuláša v Prešove.

Utorok 19. 10. o 21:20 hod.: Viera do vrečka

Život so sebou prináša rozličné témy a otázky, najmä tie bežné. Dokážeme o nich rozmýšľať aj hlbšie, z pohľadu viery? Názory a príklady zo života budeme hľadať s odborníkmi i s tými, ktorých sa to priamo týka. Túto reláciu vám každý mesiac prinášajú Salesiáni Dona Boska.

Streda 20. 10. o 8:10 hod.: Zabudnuté poklady

Slovensko je bohaté na architektonické a umelecké skvosty v podobe sakrálnych objektov. Prostredníctvom nášho nového dokumentárneho formátu vám chceme niektoré takéto, často zabudnuté alebo prehliadané poklady priblížiť.

Štvrtok 21. 10. o 17:30 hod.: Doma je doma

(Sceľovanie zranených detských dušičiek)

Aj detský žiaľ si občas poplače. Či na zemi či v nebi... Verš Milana Rúfusa rámcuje tému tohto vydania relácie Doma je doma. V Spiš-

skej Novej Vsi už pätnásť rok sceluje zranené dušičky ohrozených detí a ich mamičiek nezisková organizácia Alžbetka. O jej záslužnej misii prídu porozprávať naši hostia. Moderuje Jozef Lapšanský.

Piatok 22. 10. o 18:00 hod.:

Medzi riadkami (Don Camillo a jeho svet)

Don Camillo je svojrázny farár kdesi na talianskom vidieku. Jeho fascinujúci, aj keď vymyslený príbeh sa stal najprekladanejším z talianskej literatúry. Aké prekladateľské výzvy čakali na autora slovenskej verzie o. Jozefa Kováčika a aké sú jeho obľúbené pasáže? Spýta sa moderátorka Helena Ľos Ivoríková.

Sobota 23. 10. o 20:30 hod.:

G. Moscati – Doktor pre chudobných 1/2 (film)

Giuseppe Moscati bol lekárom, profesorom, vedcom a preslávil sa svojim mimoriadnym prístupom k chudobným. Počas I. svetovej vojny viedol nemocnicu pre ranených vojakov. Vždy vedel určiť správnu diagnózu. V roku 1987 bol kanonizovaný za svätého.

Nedeľa 24. 10. o 10:00 hod.: Svätá omša z Rožňavy

Priamy prenos z katedrály Nanebovzatia Panny Márie celebruje Mons. Stanislav Stolárik.

Duchovní obnova s P. Pleskačom na Svätom Hostyně, avizovaná ve 39. čísle Světla, **započne večerí v 18 hodin ve čtvrtek 28. října,** nikoli „v pátek 28. října“, jak bylo mylně uvedeno bez viny redakce. Jako zadavatel oznámění se za tento omyl omlouvám.

Dr. Radomír Malý

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. ŘÍJNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 10.		PO 18. 10.		ÚT 19. 10.		ST 20. 10.		ČT 21. 10.		PÁ 22. 10.		SO 23. 10.	
Antifona	812	912	1563	1892	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1673	1893	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	1682	1761	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1682	1762	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	722	814	1563	1762	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	1683	1762	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	722	814	1564	1763	1565	1767	862	967	878	984	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	792	890	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	1684	1763	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	722	814	1564	1763	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
	SO 16. 10.													
Hymnus	807	907	821	922	1685	1764	852	956	867	972	883	989	900	1024
Antifony	808	908	822	923	1685	1765	853	957	868	973	884	990	900	1025
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1686	1765	856	960	871	976	887	994	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	1564	1766	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1686	1766	856	960	872	977	888	994	904	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	1564	1763	1565	1767	872	977	888	995	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 17. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 53,10–11
 Ž 33(32),4–5.18–19.20+22
 Odp.: 22a (*At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
 2. čt.: Žid 4,14–16
 Ev.: Mk 10,35–45

Pondělí 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9–17b
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18
 Odp.: srov. 12a (*At' tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)
 Ev.: Lk 10,1–9

Úterý 19. 10. – nezávazná památka sv. Jana de Brébeufa, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže

1. čt.: Řim 5,12.15b.17–19.20b–21
 Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17
 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
 Ev.: Lk 12,35–38

Středa 20. 10. – ferie

1. čt.: Řim 6,12–18
 Ž 124(123),1–3.4–6.7–8
 Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,39–48

Čtvrtek 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského

1. čt.: Řim 6,19–23
 Ž 1,1–2.3.4+6
 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
 Ev.: Lk 12,49–53

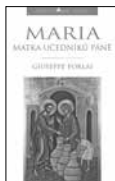
Pátek 22. 10. – nezávazná památka sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Řim 7,18–25a
 Ž 119(118),66.68.76.77.93.94
 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
 Ev.: Lk 12,54–59

Sobota 23. 10. – nezávazná památka sv. Jana Kapistránského nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řim 8,1–11
 Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 13,1–9

KATECHEZE

MARIA, MATKA UČEDNÍKŮ PÁNĚ
Giuseppe Forlai • Z italského přeložila Anna Mátiková FSP • Revize překladu Kateřina Lachmanová

Autor knihy se pokouší nastínit Mariin hluboký vztah k Duchu Svatému a k církvi. Duch Svatý je tím, kdo formuje tělo Božího Syna v lůně ženy, i tím, kdo utváří církve v lůně jeruzalémského večeraďla. Kdykoli třetí osoba Božské Trojice dává život něčemu novému, Maria je u toho. Tak jako nelze oddělit Matku od Syna, působením plodného Božího Ducha je nerozlučně propojen Mariin život i s životem církve.

Paulínky • Brož., 120x190 mm, 88 stran, 149 Kč

KNIHA KATECHEZÍ
P. Vojtěch Antonín Jeniš • Úvodní slovo Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický

Sbírka 236 katechetických kázání P. Jeniše, která zazněla v letech 1992–2000 v kostele sv. Maří Magdalény v Brně. Kázání P. Vojtěcha byla hluboce prorozjímaná, žitá, a proto oslovovala lidi všech generací a stavů. Katecheze pomáhají k prohloubení víry a praktikování svátostného života. Kniha též obsahuje obrazovou a textovou přílohu ze života P. Jeniše.

Sypták • Váz., 150x215 mm, 1080 stran, 990 Kč

PRO RODIČE O LÁSCE K DĚTEM

POTŘEBUJI TVOU LÁSKU

Ross Campbell • Z angličtiny přeložili Marta a Pavel Holekovi Redakce Alena Švecová

Kniha je určena všem rodičům, kteří chtějí svým dětem dávat to, co pro svůj život potřebují ze všeho nejvíc – opravdovou lásku.

Bezpodmínečná láska je nezbytná pro zdravý vývoj našich dětí. V této knize se dozvíte, proč a jak svému dítěti lásku prokazovat. Autor, který je profesorem pediatrie a psychiatrie na univerzitě v Tennessee, pomáhá ve své práci porozumět důležitosti bezpodmínečné lásky pro zdravý vývoj dítěte. Kniha obsahuje mnoho příkladů a pomáhá tak vidět nejen význam role rodičů, ale stává se praktickou příručkou pro každodenní kontakt s dětmi.

Nakladatelství Návrat domů • Páté vydání Brož., 138x205 mm, 138 stran, 199 Kč

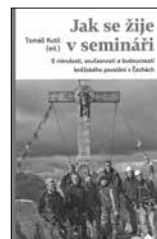
PRAŽSKÝ KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

JAK SE ŽIJE V SEMINÁŘI • O MINULOSTI, SOUČASNOSTI A BUDOUČNOSTI KNĚŽSKÉHO POVOLÁNÍ V ČECHÁCH

Tomáš Kutil (ed.) • Předmluva Vojtěch Cikrle, biskup brněnský • Redakce Stanislav Předota • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Fotografie z archivu Arcibiskupského semináře Praha a P. Antonína Forbelského

Tomáš Kutil mapuje 30 let proměn Arcibiskupského semináře v Praze. Po pádu komunismu v roce 1989 se mohla církev vrátit ke svobodnému formování budoucích kněží. Totalitním režimem kontrolovaný seminář v Litoměřicích zanikl a vznikly dva nové semináře v Praze a Olomouci. V této publikaci mluví bývalí i současní rektori, spirituálové a bohoslovci. Současný vedení semináře podkřývá nynější situaci a výzvy, které stojí jak před adepty kněžského povolání, tak před celou církví. V závěru se kněží i laici zamýšlejí nad tím, co lidé od kněží očekávají a co by se kněží měli během své formace naučit a zažít, aby v životě i ve své službě dobře a se ctí obstáli.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 117x180 mm, 208 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
 Dolní nám. 24
 Matice cyrilometodějská s. r. o.